

Силабус
навчальної дисципліни
Еволюція жанру роману
2023-2024 навчальний рік

Освітня програма	«Середня освіта (Українська мова та література)»
Спеціальність	014 Середня освіта (Українська мова та література)
Галузь знань	01 Освіта
Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський) рівень вищої освіти
Викладач	Ольга НОВИК

Обсяг курсу на поточний навчальний рік:

Кількість кредитів / годин	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	Звітність
3 / 90	12	12	66	залік

Семестр: (6 семестр)

Мова навчання: українська

Ключові слова: українська література, літературознавство, теорія літератури.

Мета та завдання курсу:

Метою викладання навчальної дисципліни «Еволюція жанру роману» на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти є засвоєння студентами поняття жанру роману та його модифікацій, ознайомлення студентів з основними тенденціями трансформації жанру роману, специфіку його розвитку та своєрідність авторських художніх стилів.

Основним завданням вивчення дисципліни є розкрити загальні закономірності розвитку жанру роману; використовуючи знання студентів з основ теорії літератури, на конкретному матеріалі показувати хвилеподібність змінюваність напрямів, течій, стилів у мистецтві і як це вплинуло на роман. Окрім цього потрібно з'ясувати особливості творчої індивідуальності визначних письменників, їх внесок у розвиток жанру роману, домогтися розуміння особливостей жанру., а саме: співіснування різних творчих методів та напрямів в українській літературі, в лекційному курсі, на практичних заняттях всебічно розглядати твори, передбачені програмою загальноосвітньої школи; домогтися високого рівня оволодіння методикою аналізу художнього твору, глибокого проникнення в його жанрову та образну систему..

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент буде **знати:**

- 1) Основні риси жанру роману, тексти художньої літератури, передбачені програмою;
- 2) Трансформацію жанру в літературі XIX - XX ст.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент буде **вміти:**

- 1) працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі;
- 2) володіти різними видами аналізу художнього твору, визначати його жанрово-стильову своєрідність, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язок твору із фольклором, міфологією, релігією, філософією, значення для національної та світової культури;
- 3) володітиме навичками атрибуції, розрізняє літературно-культурні епохи, напрями, течії, жанри, стилі за їх сутнісними характеристиками.
- 4) порівнювати літературні факти, явища, визначати їхні подібності й відмінності.

Компетентності та програмні результати навчання:

ЗК 1	Здатність діяти відповідально й свідомо на засадах поваги до прав і свобод людини та
-------------	--

ЗК 2	громадянина; реалізувати свої права й обов'язки; усвідомлювати цінності громадянського суспільства та необхідність його сталого розвитку (громадянська компетентність).
ПК 1.5	Здатність до особистісної взаємодії, роботи в команді, спілкування з представниками інших професійних груп різного рівня (соціально компетентність).
ПК 2.1	Здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії української літератури в закладах середньої освіти, практиці викладання української літератури.
ПК 2.5	Здатність формувати та розвивати в учнів ключові компетентності та вміння, спільні для всіх компетентностей, української літератури.
ПК 2.6	Здатність формувати ціннісні ставлення в учнів засобами української літератури.
ПК 2.7	Здатність використовувати когнітивно-дискурсивні вміння, спрямовані на сприйняття й породження зв'язних монологічних і діалогічних текстів в усній і письмовій формах українською мовою, володіти методикою розвитку мовлення учнів у процесі говоріння й підготовки творчих робіт.
ПК 2.8	
ПК 2.9	Здатність орієнтуватися в українському літературному процесі (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мови і здобутків світового письменства для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві.
ПРЗ 5.1	Провідні тенденції розвитку літературного процесу в Україні, специфіка його перебігу в культурному контексті, літературні напрями, течії, жанри, стилі, здобутки національної літератури, художні твори класики й сучасності у взаємозв'язках зі світовою літературою й культурою.
ПРЗ 12.1	Використовувати мовний, мовленнєвий та культурний досвід учнів, які належать до національних меншин України, у процесі здобуття ними освіти.
ПРЗ 12.2	Формувати в учнів здатність до взаєморозуміння, міжособистісної взаємодії засобами активної та пасивної комунікації.
ПРЗ 12.3	Формувати в учнів уявлення про освітню галузь/навчальний предмет (інтегрований курс) на основі сучасних наукових досягнень.
ПРУ 2.3	Застосовувати сучасні методики й технології моделювання змісту навчання учнів української літератури.
ПРУ 2.5	Застосовувати міжпредметні зв'язки та інтеграцію змісту різних освітніх галузей, навчальних предметів (інтегрованих курсів) під час підготовки та проведення навчальних занять.
ПРУ 2.6	Формувати в учнів розуміння природних зв'язків різних процесів, уміння розв'язувати практичні завдання, що вимагають синтезу знань із різних освітніх галузей; розвивати в учнів системне мислення.
ПРУ 2.10	Формувати в учнів уміння аналізувати, обґрунтовувати, доводити власну думку, ставити запитання, висувати власні припущення, розрізняти факти й здогади, узагальнювати інформацію.
ПРУ 2.11	Застосовувати технології розвитку в учнів критичного мислення для розуміння себе, своїх цінностей і потреб, здатності до осмислення власних рішень і їх наслідків, навичок рефлексії.
ПРУ 2.12	Розвивати в учнів здатність протистояти інформаційному тиску, усвідомлювати маніпуляції.
ПРУ 2.13	Оцінювати результати навчання учнів української літератури й здійснювати їх моніторинг на засадах компетентнісного підходу.
ПРУ 2.14	Формувати ціннісні ставлення в учнів у процесі їхнього навчання, виховання й розвитку.
ПРУ 2.15	Володіє різними видами аналізу художнього твору, визначає його жанрово-стильову своєрідність, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язок твору із фольклором, міфологією, релігією, філософією, значення для національної культури.
ПРУ 2.16	Володіє навичками атрибуції, розрізняє літературно-культурні епохи, напрями, течії, жанри, стилі української літератури за їх сутнісними характеристиками й на тлі світового письменства.
ПРУ 2.17	Використовує гуманістичний потенціал української літератури для формування духовного світу юного покоління громадян України.
ПРУ 5.1	Організувати діалог і полілог з учнями та іншими учасниками освітнього процесу, поважаючи права людини та суспільні цінності.
ПРУ 8.2	Уживати заходів щодо запобігання та протидії булінгу, різним проявам насильства серед учнів та інших учасників освітнього процесу.
ПРУ 10.1	Формулювати цілі освітнього процесу на основі прогностичних методів планування. Здійснювати різні види планування освітнього процесу на різних його етапах залежно від поставленої мети, індивідуальних особливостей учнів, особливостей діяльності закладу освіти.

ПРУ	Застосовувати різні форми оцінювання результатів навчання учнів з української літератури.
12.1	Застосовувати до різних видів оцінювання відповідну методику та шкалу.
ПРУ	Дотримуватися визначених законодавством критеріїв оцінювання результатів навчання учнів з української літератури. Розробляти критерії оцінювання різних видів навчальної діяльності.
12.2	Встановлювати та фіксувати результати навчання учнів з української літератури, а їхній основі визначати індивідуальну освітню траєкторію.
ПРУ	Дотримуватися академічної доброчесності під час оцінювання результатів навчання учнів.
12.4	Забезпечувати дотримання учнями академічної доброчесності під час здобуття освіти.
ПРУ	Розвивати в учнів уміння здійснювати самомотивацію до навчання, аналіз, рефлексію навчальної діяльності та її результативності. Забезпечувати зворотний зв'язок з учнями щодо сприйняття, розуміння та засвоєння ними навчального матеріалу з української літератури.
12.5	
ПРУ	Розвивати в учнів уміння здійснювати самооцінювання та взаємооцінювання результатів навчання з української літератури.
12.6	

Зміст курсу:

1. Роман як теоретична проблема. Розвиток в ХІХст.

1.1. Дослідження жанру роману.

Монографії Л.Новиченка, Г.В'язовського, З.Голубевої, С.Шаховського, М.Левченка, Б.Мельничука, В.Дончика, М.Наєнка, А.Погрібного, Л.Сеника, Н.Бернадської, Т.Бовсунівської та інших. Праці М.Жулинського, В.Фашенка, І.Семенчука, Г.Сивоконя, Г.Штоня Т.Пастуха, В.Хархун, Г.Баран, Т.Литвиненко, М.Ткачука, Г.Сиваченко, В.Панченка та інших.

Класифікація за тематикою, за часом розгортання подій, історично складені назви роману, за синтетичною структурою та інші.

1.2. Розвиток жанру роману в літературі ХІХст.

1.2.1. Історичний роман

Історичний роман. Вальтерскоттівський роман в українській літературі ХІХст. П.Куліш. Чорна рада.

Історико-пригодницький роман.

Роман виховання

1.2.2. Психологічний роман.

Соціально-психологічні романи Панаса Мирного, А. Свидницького.

Філософсько-психологічний роман у творчості І.Франка, суспільно-психологічний роман.

Натуралістичний роман «Борислав сміється»

3. Жанрова еволюція новітнього українського роману

2. Романні форми в літературі ппХХст.

2.1. Модерністський роман.

Трансформація і розширення жанрових форм українського роману 20-х років ХХ ст.

Жанрові пошуки романістів-експериментаторів.

.Теоретичні проблеми роману в українській літературній критиці 20-х років ХХ ст.

«Пригоди Мак-Лейстона, Гаррі Руперта та інших» (1925) і «Подорож ученого доктора Леонардо і його майбутньої коханки прекрасної Альчести у Слобожанську Швейцарію» (1932) Майка Йогансена.

«Місто» Валер'яна Підмогильного.

Любовно-інтелектуальна проза Віктора Домонтовича. Романи «Дівчинка з ведмедиком» (1928), «Доктор Серафікус» (1929) і «Без ґрунту» (1943.)

Жанр романізованої біографії «Аліна й Костомаров» (1929) і «Романи Куліша» (1930) Віктора Домонтовича.

Кінематографічні риси розповіді Юрія Яновського. Романи «Майстер корабля» (1928), «Чотири шаблі» (1930) і «Вершники» (1935).

інтелектуально-історичний роман у творчості Наталени Королеви.

.Пригодницький роман

Фантастичний роман

Господарство доктора Гальванеску» Юрія Смолича

Сонячна машина В.Винниченка

Аргонавти всесвіту Володимира Владка.

Детективна проза

Шпигунський роман

2.3. Канон соцреалістичного роману

Правда і кривда. М.Стельмах.

Виробничий роман

3. Роман в літературі другої половини ХХ – поч. ХХІ ст.

3.1. Романи другої половини ХХ ст.

3.1.1. Химерний роман, альтернативна історія.

3.1.2. Діаспорна проза

3.1.3. Жіночий роман

Історичний роман В. Малика, П. Загребельного, І. Білика, ХХ ст. ознаменоване романами «Людолови» (1934 - 1936) Зінаїди Тулуб, «Наливайко» (1940) І. Ле, «Переяславська рада» (1953) Н. Рибак, «Гомоніла Україна» (1954) П. Панча, «Святослав» (1959), «Володимир» (1962) С. Скляренка, «Диво» (1968), «Євпраксія» (1975), П. Загребельного, «Меч Арєя» (1972) І. Білика, «Мальви» (1972), «Черлене вино» (1977) Р. Іваничука, «На полі смиренному» (1983) Вал. Шевчука, «Гнів Перуна» (1982), «Золоті стремена» (1984) Раїси Іванченко, «Яса» (1987) Ю. Мушкетика, «Северин Наливайко» (1996) М. Вінграновського, «Падіння давньої столиці» (1996) О. Лупія, «Згубні вітри над оазою» (1997) Д. Міщенко, «Князь Ігор: Слово о полку Ігоревім» (1999) В. Малика та ін

3.2. Сучасний роман

3.2.1. Роман як „риторичний жанр” в дослідженнях кінця ХХ-початку ХХІ століття. Риси риторичного жанру роману: 1) певні межі розповіді, трансформована структура з традиційною основою, зверненою до класичних зразків; 2) якщо межі одного жанру не дозволяють автору „умістити” весь потік інформації, він використовує кілька жанрових форм одночасно, створюючи поліфонійний роман, сповнений множинністю змістів; 3) гра в сучасному романі, як і раніше, є основою розповіді, але вона стає більш тонкою й естетично наповненою; 4) „риторична” складова свідчить про намагання конструктивного підходу до жанрової форми, чіткого визначення її художніх пріоритетів.

Утопія, антиутопія, дистонія

Параболічний роман

Жанрові проблеми постмодерністського роману

. Становлення жанрових номінацій в українській літературі та їх сучасне трактування

. Стратегія літературознавчої науки ХХ ст. в галузі жанрової теорії.

У сучасному українському літературному процесі з’являються і нові романні різновиди, які засвідчують активне входження в український літературний процес жанрів масового письменства. Це, скажімо, трилер і його різновиди: пси хотрилери (Астра, 2015, О. Михеда, Твій погляд. Чіо-Чіо-Сан, 2018, А. Любки), технотрилери (Море для шульги, 2012, П. Коробчука, Бот, 2012, Твердиня, 2013, Макса Кідрука), містичний (Білий попіл, 2018, І. Павлюка), а також ретродетективи: вперше до цього романного різновиду звернувся В. Кожелянко (Срібний павук, 2013), а його починання підхопили А. Кокотюха, В. Івченко, Б. Коломійчук. Водночас до серйозного читача апелюють тексти ретроманів С. Андрухович Фелікс Австрія (2014), Ю. Винничука Цензор снів (2016), а також романи-цитатники В. Слапчука Книга забуття (2013), Роман&Роман (2019).

Жанрові пошуки українських романістів останніх десятиліть. Загальні тенденції розвитку популярного жанру сучасності: зміцнення інтересу читача до серйозних історій, домінування у них документального, біографічного, автобіографічного елементів, новелізацію роману, стирання меж між масовою та елітарною літературою, „прощання” з постмодерністською художньою практикою.

Методи навчання: мікронавчання, практичні заняття, тренувальні вправи; практичні заняття з вправами на розвиток навичок аналізу тексту, говоріння, на яких матеріал пояснюється і обговорюється, домашні завдання; самостійна робота: домашні завдання, вивчення на пам’ять, конспекти.

Політика курсу (особливості проведення навчальних занять): від студента очікується здатність відповідати на питання за вивченим матеріалом, обговорення дискусійних питань, виконання практичних завдань, самостійної роботи

Технічне й програмне забезпечення/обладнання, наочність: персональний комп’ютер, проектор, екран/інтерактивна дошка.

Система оцінювання та вимоги:

Система оцінювання та вимоги:

Оцінювання знань студентів здійснюється на основі результатів поточного та підсумкового контролів. Підсумкова оцінка є сумою балів набраних під час поточного та підсумкового контролів і вираховується за 100-бальною шкалою.

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять. При оцінюванні на практичних заняттях враховується активна участь студентів у занятті, здатність відповідати на питання за вивченим матеріалом, обговорення дискусійних питань, виконання практичних завдань, самостійної роботи.

Підсумковий контроль відбувається у формі заліку.

Таблиця 1. Максимальна вага поточного та підсумкового контролю у балах

Вид контролю	Максимальна вага поточного та підсумкового контролю у балах	Частина підсумкової оцінки у балах	Підсумкова оцінка
Поточний контроль		100	100
Практичні заняття	60		
Самостійна робота	40		
Підсумковий контроль		100	
Залік	100		

**Таблиця 2. Розподіл набраних студентом балів під час поточного контролю
Практичні заняття**

Види робіт	Кількість набраних балів						
	FX	F	E	D	C	B	A
ПЗ 1	2	2,5	3	4	4,5	5	6
ПЗ 2	2	2,5	3	4	4,5	5	6
ПЗ 3	2	2,5	3	4	4,5	5	6
ПЗ 4	2	2,5	3	4	4,5	5	6
ПЗ 5	2	2,5	3	4	4,5	5	6
ПЗ 6	2	2,5	3	4	4,5	5	6
Максимальна кількість набраних балів	20	25	30	4	45	50	60

Максимальна кількість балів, яку можна отримати на практичних заняттях – 60 балів (за умови виконання всіх видів роботи, передбачених планом практичного заняття).

**Таблиця 3. Розподіл набраних здобувачем балів
під час контролю самостійної роботи**

Самостійна робота	Кількість набраних балів						
	FX	F	E	D	C	B	A
ЗМ 1	1	2	2,5	3	3,5	4	5
ЗМ 2	1	2	2,5	3	3,5	4	5
ЗМ 3	1	2	2,5	3	3,5	4	5
ЗМ 4	1	2	2,5	3	3,5	4	5
ЗМ 5	1	2	2,5	3	3,5	4	5
ЗМ 6	1	2	2,5	3	3,5	4	5
ЗМ 7	1	2	2,5	3	3,5	4	5
ЗМ 8	1	2	2,5	3	3,5	4	5
	8	16	20	24	28	32	40

10. Методи навчання

1. За характером логіки пізнання: аналітичний, синтетичний, дедуктивний, індуктивний.
2. За рівнем самостійності розумової діяльності: пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.
3. За джерелом знань: словесні (розповідь, пояснення, бесіда, лекція, інструктаж, робота з книгою); наочні (демонстрація, ілюстрація, спостереження); практичні (практична робота, вправа).
4. За дидактичними цілями: методи організації навчальної діяльності, стимулювання і релаксації, контролю та оцінки.

11. Засоби оцінювання. Розподіл балів

Оцінювання знань студентів здійснюється на основі результатів поточного та підсумкового контролів. Підсумкова оцінка є сумою балів набраних під час поточного та підсумкового контролів і вираховується за 100-бальною шкалою.

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять. При оцінюванні на практичних заняттях враховується активна участь студентів у занятті, здатність відповідати на питання за вивченим матеріалом, обговорення дискусійних питань, виконання практичних завдань, самостійної роботи.

Підсумковий контроль відбувається у формі заліку, який може виставлятися за результатами поточного оцінювання, якщо студент погоджується з оцінкою за набраними балами.

Підсумкова оцінка є сумою балів, набраних за весь курс навчання або під час заліку та вираховується за національною шкалою та шкалою ЄКТС.

Таблиця 5. Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою		Оцінка за шкалою ЄКТС
	Для підсумкового семестрового контролю, що включає екзамен, курсову роботу, практику	Для підсумкового семестрового контролю, що включає залік	Для всіх видів підсумкового контролю
90-100	Відмінно	Зараховано	A (відмінно)
78-89	Добре		B (добре)
65-77			C (добре)
58-64	Задовільно		D (задовільно)
50-57			E (задовільно)
35-49	Незадовільно	не зараховано	FХ (незадовільно) з можливістю повторного складання
1-34	Незадовільно		F (незадовільно) з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Список рекомендованих джерел:

Основні

1. Бернадська Н. Український роман: теоретичні проблеми та жанрова еволюція : Монографія. Київ, 2004. 368 с.
2. Бернадська Н. Роман: проблеми великої епічної форми : Навч. посібник. Київ, 2007. 116 с.
3. Бовсунівська Т. В. Жанрові модифікації сучасного роману. Харків.: Вид-во «Діса плюс», 2015. 368 с
4. Історія української літератури: у 12 т. / редкол.: В. Дончик, Л. Скупейко, Н. Бойко, М. Бондар, С. Гальченко, І. Дзюба, М. Жулинський, Н. Зборовська, А. Кравченко, Ю. Кузнецов, Н. Левчик, Р. Мовчан, Л. Мороз, Є. Нахлік, Ю. Пелешенко, О. Поліщук, Г. Сивокінь, В. Сулима, М. Сулима, Н. Шумило. Київ : Наукова думка, 2013–2014. Т. 3–4.
5. Історія української літератури ХІХ століття : у 2 кн. : підручник / [за ред. М.Г. Жулинського]. Київ: Либідь, 2005. Кн. 1. 656 с.; 2006. Кн. 2. 712 с.
6. Новик О. Оригінальність традиційності [Текст] : [монографія]. Бердянськ : БДПУ, 2019. 175 с.
7. Новик О. Український романтизм: посібник. Бердянськ: БДПУ, 2017.
8. Чижевський Д.І. Історія української літератури. Київ: Академія, 2003. 568 с. (Альма-матер).

Додаткові

1. Андрусів С. Український історичний роман: Онтологія та типологія жанру. *Artline*. 1997. № 4. С. 36 – 37
2. Бернадська Ніна Іванівна. Теорія роману як жанру в українському літературознавстві: дис... д-ра філол. наук: 10.01.06 / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2005.
3. Бернадська Н. Канон соцреалістичного роману. *Слово і час*. 2005. № 2. С. 44-52
4. Бернадська Н.І. Українська література ХХ століття : довід. Київ : Знання-Прес, 2007. -272 с.
5. [Бовсунівська Т.В.](#) Теорія літературних жанрів : Жанрова парадигма сучасного зарубіжного роману : Підручник. Київ : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2009. 519 с.
6. Ковальчук О. Г. Український повоєнний роман (Проблеми жанрового розвитку) Київ: Вища школа, 1992. 174 с.
7. Гросевич Т. В. Жанр роману виховання в українській літературі. *Філологічні трактати*. 2013. Т. 5, № 2. С. 140-144. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Filtr_2013_5_2_24.
8. Гундорова Т. Кітч та література. Травестії. Київ : Факт, 2008. 284 с.
9. Жулинський М. Національні культури і проблеми глобалізації. *Слово і час*. 2002. №12. С.5-12.
10. Данильчук О. Жанр роману кар'єри в американській та європейській літературі. *Проблеми сучасного літературознавства*. 2014. Вип. 18. С. 306-314. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/prsl_2014_18_32.
11. Зарва В. А. Просвітницькі тенденції в російській та українській прозі 60-80-х рр. ХІХ століття: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра філол. наук: спец. 10.01.05 «Порівняльне літературознавство». Київ, 2005. 26 с. Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Apsf_lil/zarva.pdf
12. Зарва В. Російські повісті «Близнюки», «Художник» Т. Шевченка крізь призму просвітницьких тенденцій. *Українська мова і література в школі*. 2010. № 1 (79). С. 46–49.
13. Корецька М. Жанрово-стильові особливості роману Анатолія Дімарова «Його сім'я». *Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства : зб. наук. праць*. Ужгород, 2011.- Вип. 15. С. 153-157.
14. Ломазова К. За суворими мірками воєнного часу.- Київ. 1985. № 4. С. 125-132.
15. Новиченко Л. М. Український радянський роман: стислий нарис історії жанру. Київ: Наук. думка, 1976. 130 с.
16. Харіна О. Традиції роману виховання у творах Ч. Діккенса та Т. Шевченка. *Зарубіжна література*. 2012. № 11(747). С. 27-29.
17. Чик О. І. Роман виховання в українській та німецькомовній прозі другої половини ХІХ ст.: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.01.05 «Порівняльне літературознавство». Тернопіль, 2012.–20 с.
18. Сігова, К. В. (2014) *Жанр жіночого роману як один із видів роману масової літератури*. Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка (75). рр. 305-308. ISSN 2076-6173 <http://eprints.zu.edu.ua/13816/>
19. Топуз А. С. Жанрова інтерференція у романах Валерія Шевчука та Айріс Мердок : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.01.05. Київ, 2010. – 19 с.
20. Хорольська Т. В. Літературознавча рецепція творчості Івана Білика. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Сер. : Філологічні науки*. 2015. Вип. 6. С. 167-173.
21. Юрчак Г. М. Жанрові модифікації історичного роману "Рубікон Хмельницького" Юрія Косача. *Філологічні трактати*. 2013. Т.5, №2. С. 176-182.
22. Гуляк А.Б. Становлення українського історичного роману. Київ: Міжнар. фінансова агенція, 1997. 294 с.

Інтернет-ресурси

1. Бібліотека БДПУ (www.bdpu.org/library)
2. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua>)
3. Ізборник. Історія України ІХ–ХVІІІ ст. Першоджерела та інтерпретації. <http://litopys.org.ua/>
4. **Електронна бібліотека української літератури:** <http://www.utoronto.ca/elul/>
5. **Поетика:** Бібліотека української поезії.: <http://poetry.uazone.net/>

6. **Український центр**: освітньо-інформаційний ресурс.: <http://www.ukrcenter.com/library/default.asp>
7. **EXLIBRIS**: українська електронна бібліотека : історія, публіцистика, художня література.
<http://exlibris.org.ua/>